

# Γιώργος Λολοσίδης

## «Ζω στη θάλασσα και ζωγραφίζω θάλασσα»

Η περιπλάνηση, ή μάλλον το ταξίδι του ζωγράφου Γιώργου Λολοσίδα στον κόσμο και τη ζωγραφική αποκαλύπτει «άνδρα πολύτροπον» και αφηγείται ένα αρμένισμα εξαιρετικά ελκυστικό

**Η** περιπλάνηση, ή μάλλον το ταξίδι του ζωγράφου Γιώργου Λολοσίδα στον κόσμο και τη ζωγραφική αποκαλύπτει «άνδρα πολύτροπον» και αφηγείται ένα αρμένισμα εξαιρετικά ελκυστικό. Στη ζωή, το Γιωργέλι, όπως τον αποκαλούν οι φίλοι του οι Μυτιληνιοί, άλλαξε πολλούς τόπους και μετατόπισε χρόνους. Πληθωρικός και ασυμμάζευτος. Γενναϊόδωρη φύση. Χείμαρρος λόγου και αισθημάτων στις παρέες του, όταν θέλει παρέα. Οξειδώθηκε σε φουρτούνες ζωής και επιβίωσης για να τις κατευνάσει με ζωγραφική. Να τις εξαγνίσει μέσα από μακρότατες περιόδους εγκλεισμού, απομόνωσης, μοναξιάς. Κυρίως όμως με ζωγραφική, με περιόδους ζωγραφικής σε παραλληλία με τις περιόδους της ζωής του. Τα δύο τελευταία χρόνια ζει στην Αίγινα και το σπίτι όπου μένει, στην Καβουρόπετρα, βλέπει πολλή θάλασσα. Έχει τη βάρκα του, την ΕΛΕΝΗ, ζωγραφίζει φανατικά και ψαρεύει φανατικά. Έχει την επί 23 χρόνια «μνηστή» του, το

«φλερτ» του, την «παντοτινή του Ελευθερία», όπως αποτυπώνεται στην αφιέρωση στο τελευταίο του άλμπουμ. Και την αποκαλεί Ρίτς. Έχει την παρέα του στην Αίγινα, το «κονγκλάβιό» του. «Γνώρισα τους καλύτερους των ανθρώπων. Ο φίλος μου ο Μανούσος μου δίνει... για το μαϊστράλι, τον πουνέντε, τη σοροκάδα, τους ψαρότοπους, για τους ανθρώπους εδώ, για τους σφουγγαράδες...». Πρόσφατα πολιτογραφήθηκε δημότης Αίγινας, αλλά κανείς δεν είναι σίγουρος, ούτε ο ίδιος φυσικά ό,τι κι αν λέει, κανείς δεν ξέρει τι μετατόπιση θα σκαρφιστεί ξαφνικά αυτός ο νεαρός 70άρης.

**Πότε ξεκίνησες να ζωγραφίζεις;**

«Από πολύ μικρός. Θυμάμαι στη Μυτιλήνη είχαμε στο πατρικό μας μια μεγάλη βιβλιοθήκη και θυμάμαι ότι όλα τα βιβλία τα είχα καταστρέψει. Ήταν χοντρά τότε, και η πρώτη, δεύτερη και τρίτη σελίδα ήταν λευκές. Ζωγράφιζα εκεί πάνω κάτι αρχαίους... διάφορα. Στο δημοτικό ζωγράφιζα ήδη ωραία. Έκανα βαποράκια, πολεμικά πλοία, κάτι άλλα. Πρωτόλεια βέβαια».

**Πότε συνειδητοποιήσες ότι θέλεις να γίνεις ζωγράφος;**

«Δεκάξι χρονών ήξερα ότι ήθελα να γίνω ζωγράφος. Το είχα πάρει απόφαση».

**Πώς σου ήρθε;**

«Δεν υπάρχει το πώς. Πήγαινα όπου έβρισκα λευκό, έπαιρνα ένα μολύβι και έκανα διάφορα».

**Όταν το συνειδητοποιήσες και μετά, τι έκανες;**

«Αρχισα να πηγαίνω στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης. Τότε δεν υπήρχε η δυνατότητα του Τύπου που υπάρχει σήμερα, τα illustration, οι τετραχρωμίες, ήταν δύσκολα τα πράγματα. Η βιβλιοθήκη Μυτιλήνης είχε μια ωραία συλλογή βιβλίων για Πικάσο, Μπρακ, Τζακομέτι, όλους τους ιμπρεσιονιστές, εξπρεσιονιστές και άρχισα να μελετώ αυτά τα βιβλία, να βλέπω τη δουλειά του Ρενουάρ, του Ρέμπραντ, του Σεζάν. Αρχισα να παρακολουθώ εντατικά τη ζωή τους, να διαβάζω τη ζωή τους. Θυμάμαι τα πρώτα μου έργα σε χαρτόνια, αγόρασα λάδια, δηλαδή χρώματα, και άρχισα να κάνω κάτι αντίγραφα. Τα πρώτα μου σε χαρτόνια ήταν κάτι τοπία που κάνανε οι Ιταλοί της Νοτίου Ιταλίας, κάτι τέτοιες μπουρδες έκανα τότε. Μετά άρχισα να κάνω κάτι ακουαρέλες επηρεασμένος ►

«Η θάλασσα  
κάθε  
δευτερόλεπτο  
αλλάζει.  
Αλλάζει  
το φως,  
αλλάζει  
η υφή,  
αλλάζουνε  
τα χρώματα»